

Repetitie 22 januari:

**Emelie regisseert Ellen, proces: minder expressief spelen, voelen niet spelen met tekst
“twijfel”**

Wat? Tekst “twijfel”

Waar? Lokaal van Karel de Grote Hogeschool

Wie? Speler: Ellen, regisseur: Emelie

Tijdens deze repetitie heeft Emelie de rol van regisseur op haar genomen. Waarom? Omdat zij vanuit haar achtergrond heel sterk bezig is met de echtheid van het brengen van een tekst. Wat totaal uit mijn comfortzone is. Zij is er sterk van overtuigd dat voelen belangrijker is dan spelen. de tekst gewoon brengen hoe ik deze zelf zou zeggen.

Oefeningen:

- ➔ “de ijsprinses” de tekst brengen al zittend op een stoel. Geen elke expressie op het gezicht en geen enkele beweging in het lichaam. (waarom? Ik had teveel expressie in mijn gezicht waardoor de tekst minder geloofwaardig werd gebracht. Dit moesten we eruit krijgen door eerst heel extreem te gaan en daarna af te bouwen)
- ➔ De tekst brengen alsof je net uit je bed komt nog half slaperig. (waarom? Daardoor werd de tekst meer naturel gebracht. Door de nonchalante houding.)
- ➔ De tekst brengen alsof je net van ergens anders aangelopen komt. (waarom? Door de actie voor het brengen van de tekst kwam deze er ook echter uit)
- ➔ De tekst brengen alsof ik het echt tegen oma zou zeggen. (waarom? Het gevoel van de moment dat ik het vertelde aan haar terug oproepen)

We hebben deze oefeningen stapsgewijs opgebouwd en zijn daarna steeds teruggekeerd naar een combinatie van de oefeningen die we gedaan hebben. Zo kon ik steeds nieuwe inzichten en hulpmiddelen toevoegen om de tekst nog beter te krijgen.

We hebben ook een gesprek gevoerd over de essentie van de voorstelling en mijn onderzoek. Dit was zeer vruchtbaar om even terug te gaan naar de KERN en door duidelijke communicatie af te stellen bij elkaar hoe we er beide instaan. Ook het besef van hoe verschillend we zijn was cruciaal voor het verder proces. Hieronder het verslag van het gesprek:

Gesprek Emelie: (brainstorm, essentie voorstelling terug vinden)

Doe ik het niet of doe ik het wel? → goede actrice/ geen goede actrice?

Wanneer ben ik de actrice die niet akkoord gaat hiermee, maar het toch doet om een geloofwaardig neer te kunnen zetten.

Wanneer ben ik de actrice?

Wanneer ben ik het personage? → GRENS

Kan dit omdat het een personage is?

Eerste idee: De stereotypering van vrouwelijke rollen is niet goed → nu: stereotypering creëert herkenbaarheid en werkt humoristisch (komedies en kluchten) stereotypering mag er zijn, maar het moet op een juiste manier worden aangepakt. → actrice moet zich veilig voelen

Veilig of geen veilige omgeving?

Het gaan meer om “de arena” (Violet Breakman) regisseur, publiek geeft commentaar

→ Het is niet misgelopen omdat het een stereotiep personage was, maar omdat de arena onveilig was.

Stereotypering is iets maatschappelijk, dus het is normaal dat dit zo op een podium gebracht wordt. ze mogen alleen niet kwetsend zijn naar andere rassen of genders als ze worden neergezet.

→ Context, omgeving, arena

Oncomfortabel en onveilig

Als acteur zoek je het oncomfortabele op, dat is normaal, je treed buiten je comfort zone. Het mag alleen niet onveilig worden (een regisseur die niet de juiste bedoelingen heeft, een publiek dat je onveilig laat voelen).

“Je moet een slet kunnen spelen maar je mag niet zo behandeld worden als het doek gesloten is.”

Doe ik dit voor mezelf of voor iemand anders?

Vanuit verwachting of vanuit mezelf?

Is het mijn uiterlijk of mijn kracht? Heeft het met mijn uiterlijk te maken of ben ik echt een goede actrice? (patronen zijn later naar boven gekomen)

→ Typecasting (context) (sociale omgeving)

Voor iedereen is grenzen aangeven anders. Het is het gevoel naast de scène en dat gevoel valt niet altijd uit te leggen.

Context (waarin ik mij zo voel) → de omgeving → is die veilig? Of niet veilig? → zet ik dan mijn grens? Als actrice of als personage? (verschillende grenzen? Dezelfde grens?)

“Een gevoel moet je niet uitleggen, er moet gewoon naar geluisterd worden.”

Educatie:

Theater is educatie → doordat er een verhaal wordt verteld doe ik aan educatie. (dit moet onderbouwt worden in mijn onderzoeksregistratie) Waarom is theater educatie?

“Als je je onveilig voelt in een omgeving in een situatie, geef je je grens aan.”

Ben ik nog steeds goed genoeg als ik nee zeg? → professionele wereld = vervangen, amateur wereld = vrienden verliezen, je wil jezelf bewijzen, want andere mensen hebben verwachtingen

Als ik nu nee zeg, ben ik dan nog goed genoeg?

Titel: “GENOEG” (Is het genoeg?, het is genoeg, genoeg is een grens, wat is genoeg?, ben ik goed genoeg? Het is nooit goed genoeg)

Het is mijn verhaal

Hoe ver wil je gaan voor een rol? Om een personage neer te zetten?

Verschil Emelie en Ellen: bewust van zijn!

Amateurtheater (Ellen Dupré)

Abstract theater, professioneler (Emelie)

Ik zie amateur theater niet als amateur → er zijn zoveel amateur spelers die veel beter spelen dan professionele. = liefhebbers

Amateurtheater: een verhaal vertellen als een soort van soap. (alles is zeer letterlijk, zeggen hoe het is)

- Onze voorstelling mag niet de vorm van amateurtheater hebben, omdat dit niet klopt in de visie die ik wil veranderen. (niet alles te letterlijk nemen en niet alles zeggen hoe dat het is)

Idee: deze twee vormen van theater (amateur en abstract) allebei gebruiken in de voorstelling. Emelie coacht mij in abstract (echt) theater en ik coach Emelie in amateur (letterlijk) theater.

➔ GROOT VERSCHIL: letterlijke (alles spelen, een verhaal spelen, amateurtheater) vs. Het echte (realistisch theater, voelen, zijn en niet spelen)

Emelie zoekt heel hard de grens op in het spelen, dat het niet meer geloofwaardig wordt. (amateur, kluchten, komedies)

Wat is amateurtheater voor mij?

Wat is Ellen Thienpont? ➔ karikatuur, een personage dat er zo dik op ligt, het letterlijke, in lingerie, met je tetten schudden, ...

Regisseur:

Emelie moet in het beeld komen van hoe hij wil dat zij daar staat ➔ roleplay

“wtf wie heeft die geregisseerd.” Moet het publiek denken.

Hoe zou een vettige regisseur Emelie regisseren in deze rol?

Wat wil Ellen Dupré? Ik wil choqueren en tonen hoe ik het niet wil! Maar ik wil het wel laten zien!

Hoe choqueren? VORM